

542 541 325 169/2

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ นายไพบูลย์ ไรฏ สถานีตำรวจ นครบาลชนะสงคราม อำเภอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร
วันที่ 5 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็น พยาน พล.ต.ท. ชุมพล โลหะชาละ รอง อ.ตร. กศ. ผู้กล่าวหา

และถูกจับกุมด้วย คดีระหว่าง { นายสุธรรม-แสงประทุม กับพวก ผู้ต้องหา
(มีอยู่ ๑๓๐๐๐) พล.ต.อ. สงวน คล่องใจ รอง ผบก. ๗

ต่อหน้า พล.ต.ท. เสรีบริ สันธุเสน, พล.ต.ท. จ่าง ทวีเจริญ, รอง ผบก. ๗

สอบสวนที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ชื่อ นายไพบูลย์ ไรฏ อายุ ๒๕ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบียดหัวัดหรือมีบำเหน็จหรือมีบ้านอายุ ให้ลงตามประเภท)

รับราชการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๕๐ หมู่ที่ - ตำบล ถนนนครไชยศรี

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน บ้านตึกนายทหารกรมตำรวจทหารบก แขวงชื่อ สะพานแดง กรุงเทพมหานคร

อำเภอ กุสึล จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ชื่อบิดา นายทองสุข ชื่อมารดา นางพิ

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคู่กรณี ไม่เกี่ยวข้องกับ สอบแล้ว ขอให้กรทักความจริง

ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าพเจ้านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ปก.ศ.สูง)

ได้เข้ารับราชการตำแหน่งประจำแผนก สำนักงานเลขาธิการคณะนิติศาสตร์ ม.ธ. ตั้งแต่

เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๔ ตำแหน่งของข้าพเจ้า มีหน้าที่ออกหนังสือรับรองการศึกษาชนิดต่าง ๆ ที่

เป็นภาษาต่างประเทศ ให้แก่นักศึกษา และหนังสือราชการที่เป็นภาษาต่างประเทศ และ

เป็นเจ้าหน้าที่พิมพ์เอกสารโต้ตอบจากของคณะนิติศาสตร์ (โทรศัพท์ที่ทำงาน ๒๒๕๕๕)

นอกจากหน้าที่ประจำแล้ว ยังมีหน้าที่ต้องอยู่เวรรักษาการของมหาวิทยาลัย

เดือนละ ๑ ครั้ง ตามคำสั่งของอธิการบดี ซึ่งจะออกคำสั่ง เดือนละครั้ง เกรงอยู่เวร

อยู่กันทั้งหมด ๕ คน ซึ่งประกอบด้วย เกรงจรวง ๑ คน ทำหน้าที่ตรวจอยู่เวรยามมาอยู่ครบหรือไม่

รวมทั้งสถานการณ์และความเรียบร้อย, หัวหน้าเวร ๑ คน ทำหน้าที่ตรวจและควบคุมดูแล

ผู้อยู่เวรทุกคนมีหน้าที่ตรวจดูสถานที่ของมหาวิทยาลัย เพื่อป้องกันและระงับอัคคีภัยและ
ภัยอื่น ๆ ตลอดจนรับหนังสือราชการ ซึ่งส่วนราชการอื่น ๆ มีมาถึงมหาวิทยาลัย และเมื่อมี
เหตุการณ์หรือราชการด่วน ให้รายงานเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ถึงปรากฏความสำเนาคำสั่ง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ ๘๒/๒๕๐๘ เรื่องจัดเวรรักษาอาคารประจำมหาวิทยาลัย
ที่ข้าฯ นำมาขอโทษพนักงานสอบสวน

เมื่อเกิดณสิงหาคม ๒๕๐๘ ข้าฯ อยู่เวรประมาณหนึ่งเดือน คือวันที่ ๕ หรือ ๖ วันใด
จำไม่ได้แน่ แต่พอจำได้ว่าจอมพลประภาสเข้ามาประมาณกลาง เดือนสิงหาคม พวกนักศึกษา
ก็ได้มีการชุมนุมต่อต้านกัน แต่ข้าฯ ไม่ทราบว่าใครจะเป็นหัวหน้า คงทราบแต่เพียงว่านักศึกษา
ชุมนุมต่อต้านทั้งกลางวันและกลางคืนที่ตึก อมช. และเขียนโปสเตอร์ต่อต้านกรกตลับเข้ามา
โดยเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่นจะเข้าไปดูไม่ได้ พวกที่จะเข้าไปได้จะต้อง เป็นพวกที่อยู่ในกลุ่มที่ต่อต้าน
เท่านั้น

จอมพลถนอมชวชเณรเข้ามาในประเทศไทย เกิดณกันยายน ๒๕๐๘ วันที่เท่าไรจำไม่ได้
พวกนักศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีการ เคลื่อนไหวต่อต้านให้รัฐบาลล้มไล่ออกไป
และทราบว่าได้มีการชุมนุมทำกิจกรรมกันที่ตึก อมช. ตลอดคืนตลอดวัน เชยเกี่ยวกัน ซึ่งระยะนั้น
ข้าฯ มีหน้าที่ทำงานเกี่ยวกับการจัดเตรียมการสอยไลของคณะนิติศาสตร์ จึงไม่ใส่ใจดูเหตุการณ์
ไม่ทราบว่าใครเป็นหัวหน้า แต่ข้าฯ ทราบว่านักศึกษาใน มช. นี้มีเป็นสองพวก คือพวกฝ่ายซ้าย
และฝ่ายขวา พวกฝ่ายซ้ายคือพวกที่อาศัยอยู่หลังบนถนนทำกิจกรรมอยู่ใน มช. เมื่อมีการชุมนุมทุกครั้ง
พวกฝ่ายซ้ายก็จะรวมกำลังกันอยู่ที่ตึกนี้ แต่อยู่ใตจะอยู่สังกัดพรรคใดนั้นข้าฯ ไม่ทราบ แต่ก็เป็นที่รู้กัน
โดยทั่ว ๆ ไปว่า กลุ่มฝ่ายต่อต้านเหล่านี้เป็นพวกฝ่ายซ้าย ที่จำได้มีการปลงธรรม พรรคยูงทอง
พรรคแนวประชา ส่วนพรรคฝ่ายขวาคือพรรคไทย ข้าฯ เข้าใจว่ามีเพียงพรรคเดียว

เกิดณตุลาคม ๒๕๐๘ ข้าฯ ได้รับคำสั่งให้อยู่เวรในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๘ ตามคำสั่ง
ที่ได้ให้การแล้วข้างต้น ข้าฯ อยู่เวรตั้งแต่เวลา ๑๖.๓๐ น. ถึง ๔.๓๐ น. ของวันรุ่งขึ้น
โดยมีนายสุวิทย์ เมืองพรหม เป็นเวรตรวจ, ข้าฯ เป็นหัวหน้าเวร, นายอชนนอม ตนเชื้อ,
นายอำพล กรมเหลี่ยมสาระ, และนายทองดี สืบสาย ทั้ง ๓ คนเป็นเวรผู้ช่วย ทุกคนจึงกล่าว
เมื่อหัวหน้าที่ทั่ว ๆ ไปเสร็จแล้วต้องมานอนอยู่ที่ห้องเวร ยกเว้นนายสุวิทย์ เมืองพรหม เป็น
เวรตรวจ ซึ่งเมื่อตรวจเวรเสร็จแล้วก็กลับบ้านได้

นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้มีการชุมนุมต่อต้านพระณมตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๘
โดยไม่ยอมเข้าสอยไลเป็นบางส่วนเพื่อชักชวนให้รวมชุมนุมกันสับไลพระณมณวม วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๘
ทราบว่านักศึกษาได้มีการชุมนุมอภิปรายกันอยู่ที่ลานโพธิ์ แต่จะมีการแสดงอะไรกันบ้างข้าฯ ไม่ทราบ
เพราะข้าฯ ต้องทำหน้าที่พิมพ์ข้อสอบและควบคุมการสอยไลที่คณะนิติศาสตร์ซึ่งได้ทำการสอยไปตาม
ปกติ เมื่อเลิกจากชุมนุมแล้วข้าฯ ได้กลับบ้าน

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๘ ข้าฯ ได้มาที่คณะนิติศาสตร์ เพื่อจะมาริมพร้อมสอบวิชาที่จะมีการสอย
ในขณะเข้าตามปกติ แต่ปรากฏว่ามหาวิทยาลัยได้ประกาศงดการสอย ข้าฯ จึงได้กลับบ้าน และ

[Handwritten signature]

ใบต่อคำให้การ โฉมาเช่าเวรเวลา ๑๒.๓๐ น. ถึง ๔.๓๐ น. ของวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๑๔
 ระหว่างอยู่เวรโคมี่เหตุการณ์ปรากฏถึงบันทึกหัวหน้าเวรซึ่งข้าฯ เป็นบันทึกด้วยลายมือของข้าฯ เอง
 ปรากฏความสำเนาภาพถ่ายที่พนักงานสอบสวนใหญ่ผู้ถูกต้อน และข้อความที่เห็นไม้ซีก ข้าฯ จำได้ และ
 ได้เขียนบันทึกเห็นซีก ส่วนตัวจริงนั้นคงปรากฏอยู่ในสมุดเวรของมหาวิทยาลัย ที่ข้าฯ ใ้ทกรว่า เมื่อวันที่ ๕
 ตุลาคม ๒๕๑๔ เวลา ๑๖.๓๐ น. โฉมาเช่าเวร นั้น แต่ก่อนจะเช่าเวร ข้าฯ ได้เห็นยานเช่ามาทางประตู
 ทิศทางพระจันทร์ ได้เห็นมีการแสดงบนเวทีที่ลานโพธิ์ มีคนจำนวนมาก ข้าฯ เห็นว่าเป็นการแสดงตามปกติ
 ที่มีอยู่เสมอ จึงมิได้สนใจดูว่าเป็นการแสดงอะไร ข้าฯ ต้องรีบไปรับเวรให้ทันเวลา ๑๖.๓๐ น. เมื่อรับเวร
 แล้วยังอยู่ในห้องเวรนั้นตลอดเวลา ไม่ได้ออกมาดูภายนอก จนกระทั่งถึงเวลามีเหตุการณ์ และได้รายงาน
 กิ่งที่ใ้ทกรมาแล้วข้างต้น แต่นักศึกษาฝ่ายชายผู้ที่มีบทบาทสำคัญหรือผู้ถูกอภิปรายนั้น จะเป็นผู้ใ้ทกร
 ข้าฯ ไม่รู้จักเลย และข้าฯ ไม่เคยเห็นนักศึกษานำอาวุธปืนเข้ามาในมหาวิทยาลัยฯ เมื่อมีการชุมนุม ทั้งแต่
 ครั้งก่อนก่อนจอมพลประภาส มาจนถึงการก่อจลาจลจนพลอนอม

เมื่อเช่าเวรแล้วก็เริ่มรายงานเหตุการณ์ตั้งแต่เวลา ๑๗.๐๐ น. ของวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๑๔
 คือเวลา ๑๗.๐๐ น. ว่า "การชุมนุมได้ย้ายจากลานโพธิ์ออกมาที่สนามฟุตบอล, การชุมนุมประท้วงดำเนิน
 ไปเรื่อย ๆ โดยไม่มีเหตุการณ์รุนแรง, จนกระทั่งเวลา ๑๖.๓๐ น. ได้มีการยิงพลุสัญญาณเข้ามาใน มธ.
 าลา ข้าฯ ได้รายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามลำดับเรื่อยไป จนครั้งสุดท้ายคือเวลา ๔.๕๒ น.

ตามรายงานของข้าฯ ว่า "เมื่อเวลาถึง ๓ ครั้ง ตำรวจหน่วยปราบจลาจลอาวุธครบมือ โฉมา
 รายอ้อม มธ. ไล่ทุกคันทุกประตูทางเข้า รวมทั้งคันแม่น้ำเจ้าพระยาที่มีเรือตำรวจหลักเรือมีสัญญาณ
 ไฟแดงวาม ๆ แล่นอยู่ไปมา รวมทั้งยิงปืนเข้ามาประมาณ ๒ นัด แต่ไม่ถูกผู้ใด" ความตอนนั้นข้าฯ หมายถึงเรือ
 ตำรวจน้ำ และการยิงนั้นก็เข้าใจว่าเป็นการยิงขู่ขึ้นฟ้า

ข้อความที่ว่า "ถึงเวลาถึง ๕.๕๕ นาที ได้มีเสียงระเบิดสังหารเกิดขึ้น ๑ ลูก ทางคันทอประชุม"
 นั้น ที่ข้าฯ เข้าใจว่าเป็นระเบิดสังหารก็เพราะว่ามีเสียงระเบิดดังรุนแรงมา ขณะที่ระเบิดนั้นข้าฯ โคนอน
 หลับ ๆ ตื่น ๆ อยู่ที่ห้องเวรโคมี่ ไม่ทราบวาระเบิดนั้นมาจากไหน เกิดขึ้นได้อย่างไร และข้าฯ ก็ไม่ได้
 ออกไปดู จนถึงเวลา ๑๖.๐๐ น. ที่ข้าฯ เขียนรายงานว่า "เวลา ๑๖.๐๐ น. ปรากฏว่าตำรวจภายนอกโคมี่นำ
 กุญแจมาคล้องประตูไว้ทุกคันทำให้คนในมธ. ก็ออกไม่ได้ และไม่สามารถจะยานเข้าออกได้ตามปกติ และ
 ทำให้การผลักดันเปลี่ยนยามรักษาการณ์ มธ. ไม่สามารถผลักดันเปลี่ยนได้อีกด้วย รวมทั้งรถยนต์ของมหาวิทยาลัย
 ก็ออกไม่ได้" นั้น ข้อความตอนนั้นข้าฯ เพียงแต่ทราบจากยาม แต่เป็นใครข้าฯ จำไม่ได้ แต่ความจริงเรื่องนี้
 มีอยู่ว่าโคมี่มีนักศึกษามาขอกุญแจประตูโคมี่ที่ทางพระจันทร์ เพื่อจะนำรถออกเพื่อนำคนเจ็บไปโรงพยาบาล
 ซึ่งข้าฯ ก็ได้เห็นคนเจ็บอยู่ในรถไฟคลั่งซึ่งคันข้างกรณีเครื่องหมายภทษาคติอยู่ เห็นมีคนเจ็บนอนอยู่ ๒ คน
 แต่ข้าฯ บอกไปว่ากุญแจที่ข้าฯ ไม่มี แต่อยู่ที่ยามอีกคนหนึ่ง พวกนักศึกษาจึงได้เอากุญแจจากยามไปไขมีระดู
 นำรถออกไปแล้วใส่กุญแจไว้ดังเดิม เหตุที่นักศึกษาพาคนเจ็บนั้นข้าฯ เข้าใจว่าคงเนื่องจากการระเบิดที่เกิดขึ้น
 ขึ้นทางคันทอประชุมเมื่อเวลาประมาณ ๕.๕๕ นาทีดังกล่าวนั้น

ตามบันทึกรายงานของข้าฯ ที่ว่า "๒ โมง ๓๕ นาที มีเสียงปืนยิงจากภายนอกเข้ามา มธ.
 หนาแน่นมาก เป็นชุด ๆ จากปืนเอ็ม ๑๖ ของตำรวจ อยู่ใน มธ. ทางทอมและทอมเข้าที่ถ้ำยัง การยิง

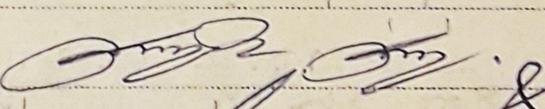
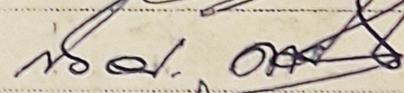
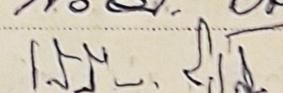
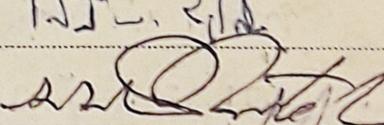
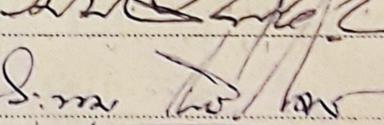
544
545

เขายังคงดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ ฯลฯ จนถึงข้อความว่า "เป็นการบึงจากข้างนอกเข้ามาฝ่ายเดียว และเริ่มรุนแรงยิ่งขึ้นมาก" นั้น ยิ่งคลาดเคลื่อนต่อความจริง ซึ่งความจริงแล้วข้าเราใจว่าทางนักศึกษา ภายในก็ได้มีการบึง โค้ตออกไปด้วย แต่เป็นบางช่วงระยะเวลาที่บางครั้งฝ่ายหนึ่งหยุดอีกฝ่ายหนึ่ง ก็ยัง

ข้าฯ หอมอยู่ที่ห้องเวร ไม่ได้ออกมาดูเพราะกลัวถูกถูกระสุนปืน จึงไม่เห็นว่ามีนักศึกษา อยู่ที่ตึกใด ใช้ปืนอะไรยิงออกไป แต่เสียงปืนที่บึงจากตึก ในออกไปก็มีเสียงดังค่อนข้างรุนแรง เป็น บางระยะ บางครั้งได้ยินเสียงปืนดัง เป็นชุด ๆ เข้าใจว่าอาจจะเป็นปืนกลหรือปืนเอ็ม ๑๖ แต่ข้าฯ ไม่กล้าออกไปดูเพราะกลัวจะถูกถูกระสุนปืน จึงไม่ทราบว่ามีฝ่ายนักศึกษา ไต่ยงไปจากตึกไหน และยิง ไปทางใด

เวลา ๙.๕๕ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เคลือบสนิทไปถึงตึกไหน และได้เรียกพวกที่อยู่ในตึกไหน ให้ออกไปขอตัว พวกข้าฯ ทั้งหมด ๔ คน และเวรเสริมพิเศษอีก ๑๕ คน รวมทั้งยามมหาวิทยาลัย อีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งรวมแล้วทั้งหมดมีประมาณ ๓๐ กว่าคน ก็ออกไปขอตัว และได้ถูกกวาดต้อนควบคุมตัว ไปเป็นชุดกองท สำหรับเวรเสริมนี้ได้ปรากฏชื่ออยู่ทั้งหมดแล้วตามสำเนาภาพถ่ายรายชื่ออยู่เวร ของวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๔ นั้นแล้ว

สำเนาภาพถ่ายบันทึกหัวหน้าเวรที่ข้าฯ เป็นผู้เขียนในวันอยู่เวรและมีเหตุการณ์เกิดขึ้น ตามที่ได้ให้กรรมานี้ ขอให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของคำให้การขอพนักงานสอบสวนวันนี้นี้ด้วย เป็นความจริง ยานแล้วรับว่าถูกต้อง.

ลงชื่อ		พยาน
ลงชื่อ	พ.ต.อ. 	สวสวน
ลงชื่อ	พ.ต.ท. 	สวสวน
ลงชื่อ	พ.ต.ท. 	สวสวน
ลงชื่อ	จ.ต.อ. 	พิมพ์